

Nr 58.

Av herr **Bladh m. fl.**, *angående utredning om statens medverkan för anskaffande av erforderliga byggnadsmaterialier till främjande av bostadsproduktionen.*

Vid planeringen för beredandet av sysselsättning åt en så stor del av befolkningen som möjligt under krigets slutskede och den närmaste tiden efter kriget synes ett av de största hindren bli den redan nu framträdande bristen på byggnadsmaterialier. Vissa slag av t. ex. rör, som äro nödvändiga dels för själva byggena och dels för viktiga ledningar i gatorna, tillverkas inte alls inom landet. Andra sorter produceras i otillräcklig mängd. Även i andra avseenden äro vi för vår bostadsproduktion i hög grad beroende av importen. Med den ovisshet, som råder angående möjligheten att få in i landet tillräckligt av hit-hörande nödvändighetsvaror, kan det mycket väl inträffa, att på grund av materialbrist en massa yrkesskickliga byggnadsarbetare tvingas gå arbetslösa, samtidigt som kommunerna icke kunna skaffa tak över huvudet åt de bostadslösa. Med den nyckelställning byggnadsindustrien intar leder detta till ökad arbetslöshet även på andra områden. I flera av de större samhällena hotar bostadsbristen redan nu att åstadkomma stora sociala olägenheter. Staten har haft och har det allra största intresse av att kommunerna planera arbeten på ett ändamålsenligt sätt. Enbart rikets tre största städer ha planerat arbeten för cirka 500 milj. kronor, av vilka en stor del utgöres av byggnadsarbeten och med dem sammanhängande arbeten. För hela landet torde de planerade arbetena gälla högst betydande belopp. Redan nu inträffar det, att då kommunerna begära få sätta i gång byggen, som egentligen bort igångsättas för flera år sedan, nödgas staten vägra byggnadstillstånd av den anledningen, att materialbristen lägger oöverstigliga hinder i vägen. Tyvärr hotar materialbristen att i mycket hög grad minska planeringarnas praktiska värde. Om arbetena inte kunna igångsättas, är det en dålig tröst för kommunerna och de arbetslösa, att vi på papperet ha många arbeten planerade. I viss utsträckning torde knappheten på material ha bidragit till de höjda priserna och därmed till de ökade byggnadskostnaderna. Det är angeläget, att denna materialbrist i görligaste mån avskaffas, men det är knappast troligt, att det privata initiativet kan påräknas i tillräcklig utsträckning. Det torde bli nödvändigt, att staten bringar frågan till en snabb och lycklig lösning genom att i en eller annan form själv igångsätta viss produktion. Tänkbart är att de privata företagens intresse för saken skulle ökas och priserna något sänkas även för fram-

tiden, om staten ginge i täten. Att exakt ange vilka produktionsgrenar, som bäst lämpa sig och formerna för verksamhetens bedrivande, synes bäst kunna ordnas genom en skyndsam utredning, vars resultat helst bör föreläggas innevarande års riksdag.

I anslutning till det anförda hemställes härmed,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsam utredning av frågan om statens medverkan för anskaffandet av erforderliga byggnadsmaterialier för åstadkommandet av en bostadsproduktion, som motsvarar beräknat behov på bostadsmarknaden.

Stockholm den 17 januari 1944.

Eric Bladh.

Gust. Rosander.

Hans Levin.

Axel Landgren.

*Åke Olofsson,
Höganäs.*

*Sigvard Ohlsson,
Kastlösa.*

K. J. Andersson.

Ernst Berg.

Lars Jonsson.

Lars Lindahl.

Fritz Persson.
